ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν κολοσσιαίων κερδῶν τῆς Γενικῆς Κληρώσεως καὶ μετὰ τὸ ΠΑΛΑΤΑΚΙ τοῦ 2ου τυχεροῦ

ΑΝΑΓΓΕΛΛΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ 1ου ΤΥΧΕΡΟΥ

ΠΟΥ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΩΝΙΑΝ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΜΑΛΙΑΣ—ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΖΕΙ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΚΗΠΟΥ

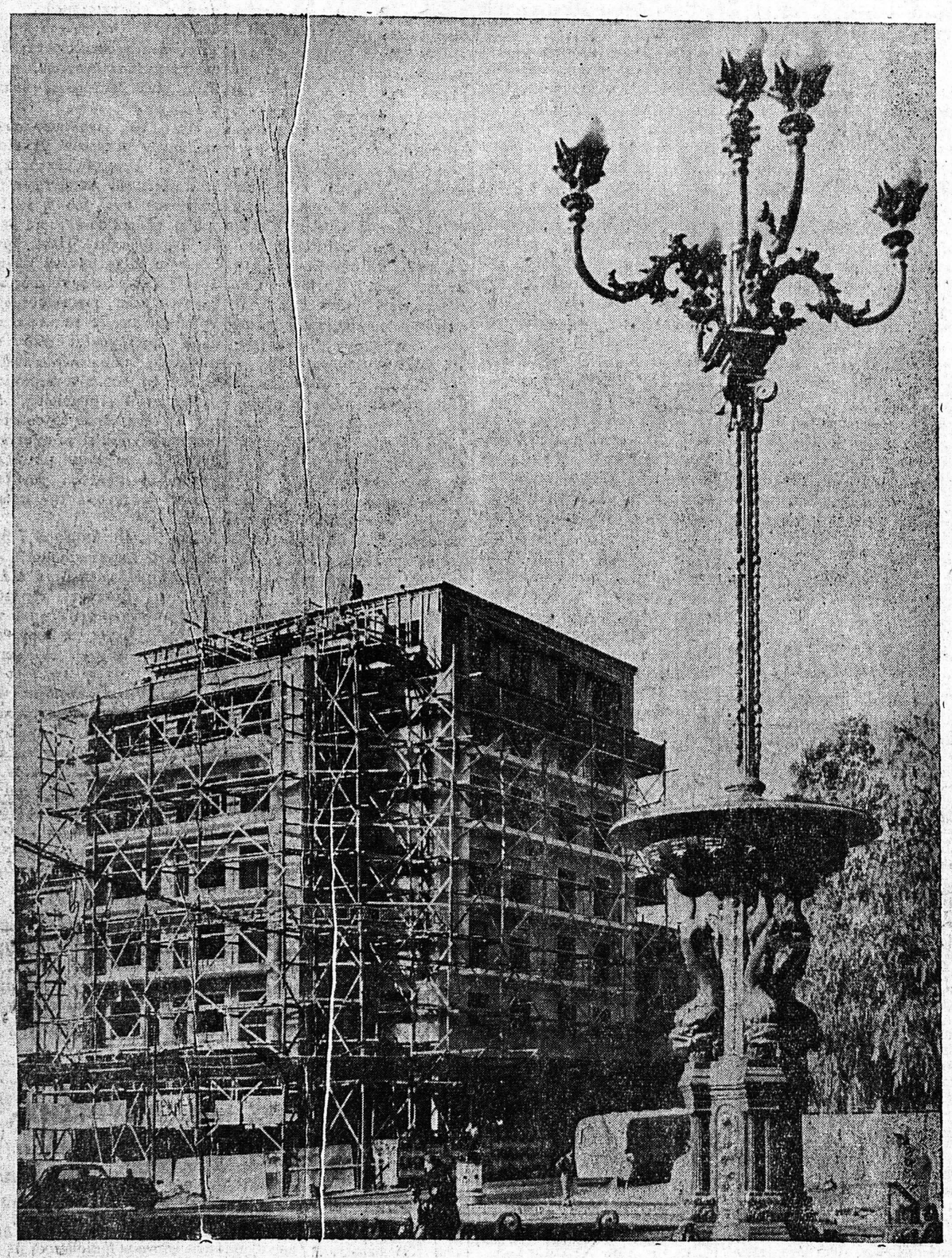

Τὸ μεγαλοπρεπέστερον οἰκοδόμημα τῶν Ἀθηνῶν.—Ἀφθάστου πολυτελείας.- Ἀσύγκριτον εἰς συρροήν ἀνέσεων.—Πρωτοφανές εἰς τὴν 20ετῆ ἱστορίαν τοῦ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ!

ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ ΤΗΣ ΕΦΕΤΕΙΝΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ τοῦ 1ου τυχεροῦ καταλαμβάνει σχεδὸν ὁλόκληρον τὸν **ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΟΡΟΦΟΝ** τῆς ἐντὸς τριμήνου ἐτείμης Πολυκατοικίας, συγκεκριμένως δέ, ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τῆς **ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΑΜΑΛΙΑΣ** πρόσοψιν καὶ τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ** προσόψεως. Τὸ διαμέρισμα—παλάτι περιλαμβάνει: **ΛΙΒΙΓΚ ΡΟΥΜ** διαστάσεων 9Χ3.25 μέτρων! Τραπεζαρίαν 4.20Χ4.10 μ. Σαλόνι 5.15Χ4.20 μ. Γραφεῖον 4.50Χ3.60 μ. Καὶ οἱ τέσσαρες χῶροι συνδέονται μὲ συρτὲς πόρτες καὶ ἀποτελοῦν ἕνα συγκρότημα χώρων ὑποδοχῆς συνολικῆς ἐπιφανείας **ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ!** Ἐκτὸς αὐτῶν: Τρία ὑπνοδωμάτια ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα διαστάσεων 5.10Χ3.90 μ. μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας καὶ τὰ ἄλλα δύο, διαστάσεων 3,80Χ3.60 καὶ 5Χ3,60 μ. μὲ πρόσοψιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. Ἐπὶ πλέον Μικρὸν χώλ 2.10Χ2 μ. Δωμάτιον ὑπηρεσίας 2.40Χ2.30 μ. διὰ δύο ἄτομα, Λουτρὸν πλῆρες πολυτελέστατον καὶ Ντοὺς καὶ ἰδιαίτερον διαμέρισμα Ντοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν. Μεγάλη κουζίνα 4.60Χ2.40 μ. Ὀφίς, Σιδηρωτήριον καὶ Βεστιάριον.

ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΣΕΙΣ: Ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις τοῦ ἐπιβλητικοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς οἰκοδομήματος εἶναι ἐπενδεδυμένη διὰ μαρμάρου. Μέγας ἐξώστης ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας, προσφέρει τὴν γοητείαν τοῦ δάσους καὶ τῶν ἀνθῶνων τοῦ Βασιλικοῦ Κήπου καὶ τοῦ Ζαπείου, ἐπὶ πλέον δὲ τὴν θέαν πρὸς τὸ Ἀττικὸν λεκανοπέδιον. Δεύτερος μέγας ἐξώστης καλύπτει τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων πλευράν. Ἐσωτερικῶς, τὸ Μαρμάρινον Παλάτι, δὲν ἔχει τὸ ὅμοιόν του εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅλα τὰ πατώματα εἶναι δρύϊνα παρκέ φαροκέκκαλο. Οἱ διάδρομοι καὶ οἱ βοηθητικοὶ χῶροι εἶναι ἐστρωμένοι μὲ μαρμάρινες πλάκες. Συρτὲς πόρτες δρύϊνες, χρωματισμοὶ «πατίνες», κρυφὸς φωτισμὸς καὶ «ἀπλίκες» προσδίδουν εἰστοὺς χώρους ὑποδοχῆς ἐξαιρετικὴν μεγαλοπρέπειαν. Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν ἔχουν γίνει ἀπὸ ἀλουμίνιον μὲ ἀποχρώσεις ἀπομιμήσεως χρυσοῦ. Δύο ἀναβατῆρες (ἀσανσὲρ) ἐξυπηρετοῦν τὸ καταπληκτικὸν αὐτὸ παλατάκι. Θέρμανσις μὲ καλοριφὲρ, νερὰ ζεστὰ μὲ ἠλεκτρικὸν θερμοσίφωνα, 6 ντουλάπες ἐντοιχισμένες εἰς κοιτῶνας καὶ διαδρόμους, ἐσωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις τηλεφωνικῶν καὶ ραδιοφωνικῶν γραμμῶν, συμπληρώνουν τὰς ἀνέσεις ποὺ ἀναμένουν τοὺς εὐτυχεῖς ἐνοίκους τοῦ ἐπιβλητικοῦ αὐτοῦ Μεγάρου.

ΚΑΘΕ ΚΑΤΟΧΟΣ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΝΑ ΓΙΝΗ Ο ΕΥΤΥΧΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΥΘΙΚΟΥ, ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ.

(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Η.Ε.Α.)

Ἡ φιλολογική μας Σελίς

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκου Παπαδημητρίου — Γιάννη Καραλῆ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΣΥΝΘΕΤΗΣ—ΜΑΕΣΤΡΟΣ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΕΝΑ ΣΥΝΤΟΜΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Μιὰ ἀπὸ τὶς δεσπόζουσες σύγχρονες μουσικὲς μορφὲς τοῦ τόπου μας, μὲ διεθνῆ ἀξία καὶ ἀναγνώριση, εἶναι ὁ μουσουργὸς καὶ διευθυντὴς ὀρχήστρας κ. Ἀντίοχος Εὐαγγελάτος, μόνιμος διευθυντὴς τῆς ὀρχήστρας τῆς Ε. Λ. Σκηνῆς, Δ)ντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, Γενικὸς Μουσικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας καὶ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν,

Ὁ κ. Εὐαγγελάτος γεννήθηκε στὸ Ληξοῦρι. Πολὺ μικρὸς πῆγε στὴν Ἀθήνα, ὅπου κι' ἄρχισε νὰ κάνει βιολὶ στὸ Ὠδεῖο μὲ καθηγητὴ τὸν ἀείμνηστο Σοῦλσε. Μετὰ τὸ γυμνάσιο γράφτηκε στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ καὶ μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο μετεπήδησε στὴ Νομικὴ γιὰ νὰ γίνη...δικηγόρος Τὴν μουσικὴ τὴν λάτρευε ἀκόμα σὰν ἐρασιτέχνης.

Στὰ 1919 ὁ κ. Εὐαγγελάτος ἔφυγε γιὰ τὴ Λειψία, μὲ σκοπὸ νὰ συμπληρώσει τὶς νομικές του σπουδές. Ὅπως γίνεται ὅμως μὲ ὅλους τοὺς μεγάλους καλλιτέχνες, μίλησε μέσα του ἡ θεία φωνὴ τοῦ μουσικοῦ. Ἀφιερώνεται στὴ λατρεία της καὶ ἀρχίζει τὶς μελέτες μὲ τοὺς μεγαλύτερους Γερμανοὺς καθηγητές. Στὰ 1928 μετὰ μιὰ δεκαετία σπουδῶν ὀνομάζεται διευθυντὴς ὀρχήστρας καὶ ἀρχίζει νὰ διευθύνη τὰ μεγάλα μουσικὰ συγκροτήματα τῆς Βιέννης Βερελίνου καὶ ἄλλων πόλεων. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ συνθέτει τὴν πρώτη «Συμφωνία σὲ Ντὸ Μείζονα» ποὺ στὸ 1930 τὴν συμπεριλαμβανει στὸ ρεπερτόριό του ὁ μεγάλος Μητρόπουλος καὶ τὴν διευθύνει μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν. Τὴν ἴδια ἐποχὴ ὁ κ. Εὐαγγελάτος παρακολουθεῖ ἀνώτερα μουσικὰ μαθήματα στὴν Βασιλεία τῆς Ἐλβετίας μὲ μαέστρο τὸν Φέλιξ Βαϊνγκαρτένερ. Μετὰ συνεχίζει τὶς περιοδίες του στὰ μεγάλα μουσικὰ κέντρα ὅπου καὶ διευθύνει.

Στὰ 1933, ὕστερα ἀπὸ 15 χρόνια ἀπουσίας, ἐπιστρέφει στὴν Ἀθήνα. Τοποθετεῖται καθηγητὴς τοῦ Ὠδείου καὶ ἱδρύει τὴ «Νέα Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Ἀθηνῶν». Μὲ τὴν λειτουργία τοῦ Ραδιοσταθμοῦ Ἀθηνῶν προσλαμβάνεται μουσικὸς διευθυντὴς καὶ διευθύνει τὴν πρώτη ὀρχήστα τοῦ Ε.Ι.Ρ. Στὰ 1940 καλεῖται νὰ διευθύνη στὴ Λυρικὴ Σκηνὴ τὴν «Κάρμεν» τοῦ Μπιζὲ καὶ ἔκτοτε συνεχῶς παραμένει μαέστρος της.

Τὸ ἔργο τοῦ κ. Εὐαγγελάτου εἶναι ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ ἀνεγνωρισμένο. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς ἑξῆς συνθέσεις: Συμφωνία σὲ ντὸ Μ., Ἐπιτύμβιο, Σουΐτα σὲ Ρε ἐλ. (βραβεῖον Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), Λαργκέττο καὶ σκέρτσο για ὀρχήστρα, ἡ Λυγερὴ καὶ ὁ χάρος (μπαλέντα). Παραλλαγὴ καὶ Φούγκα, Ἀκρογιάλια καὶ Βουνὰ τῆς Ἀττικῆς, Εἰσαγωγὴ σ' ἕνα δράμα, Μουσικὴ ὑπόκρουση γιὰ τὶς τραγωδίες «Πέρσαι» Ἑκάβη καὶ Ἠλέκτρα, Κουαρτέτο ἐγχόρδων, σονάττα καὶ βιολὶ καὶ πιάνο, καὶ κύκλους τραγουδιῶν ἀπὸ ποιήματα Παλαμᾶ, Σικελλιανοῦ κ.λ.π. Τὰ ἔργα τοῦ κ. Εὐαγγελάτου ἔχουν παιχθῆ στὴν Φραγκφούρτη (τὴν ὀρχήστρα τῆς ὁποίας διηύθυνεν ὁ συνθέτης στὶς διεθνεῖς μουσικὲς ἑορτές), στὸ Βερολῖνο, Βουκουρέστι, Λονδῖνο (ἐπανειλημμένως τὸ B.B.C. μεταδίδει μουσικὴ Εὐαγγελάτου) τὸ Βισμπάντεν, Παρίσι Ραδιοφωνικοὶ Σταθμοὶ Ἀμερικῆς, Ἐλβετίας, Ρώμης κλπ. Ὁ κ. Εὐαγγελάτος ἔχει διευθύνει στὴ Φραγκφούρτη, Βισμπάντεν, Ἐλβετία, Ζαμπρεῦγκεν, Ἄουφμπουργκ, στὶς ὅπερες τῆς Γιουγκοσλαβίας κλπ. Εἶνε μιὰ ἀπὸ τὶς μουσικὲς ἀξίες τοῦ τόπου μας, ἕνα μεγάλο ἠθικὸ κεφάλαιο γιὰ τὴν μουσικὴ πρόοδο τῆς Ἑλλάδας καὶ τὴν προβολὴ τῆς Χώρας μας στὸ Διεθνὲς μουσικὸ κοινό.

Στὴν Πάτρα εἴδαμε τὸν κ. Εὐαγγελάτο νὰ διευθύνη τοὺς «Μποέμ» καὶ τὸν «Ριγολέττο». Καὶ δίκαια χειροκροτήθηκε γιὰ τὴν ἄφογη διεύθυνσή τους. Ἡ σύγχρονη μουσικὴ χρωστᾶ πολλὰ στὸν κ. Εὐαγγελάτο. Καὶ ἔχει ἀκόμα τόσα χρόνια μπροστά του.

ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΗΣ Ε.Λ.Σ.

Ο ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Ἀνάμεσα στοὺς πολλοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνες ποὺ ἦρθαν ἐφέτος στὴν πόλη μας μὲ τὴ Λυρικὴ Σκηνή, ξεχωριστὴ θέση κατέχει ὁ νεαρὸς στὴν ἡλικία βαρύτονος κ. Κώστας Πασχάλης. Πρόκειται γιὰ ἕνα θαυμάσιο φωνητικὸ ταλέντο καὶ γενικώτερα γιὰ ἕναν ἠθοποιὸ τοῦ Μελοδράματος καὶ τῆς Ὄπερας, ποὺ ἀπὸ πολὺ νέος ἀνέβηκε μὲ τεράστια ἅλματα τὴ σκάλα τῆς ἐπιτυχίας καὶ συγκέντρωσε τὴ δίκαιη ἀναγνώριση τῆς ἐπίσημης κριτικῆς καὶ τοῦ νοῦ.

Ὁ κ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Ὁ κ. Πασχάλης κάθε φορὰ ποὺ τραγουδάει στὴ σκηνὴ σημειώνει καὶ ἀπὸ μιὰ ἐπιτοχία. Ἡ ἐπιτυχία του, ἄλλωστε, ἄρχισε ἀπὸ τὴν πρώτη του ἐμφάνιση, ὅταν σὲ ἡλικία 20 χρόνων τραγούδησε Ριγολέττο. Στὴν Πάτρα ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὸ κοινὸ νὰ τὸν χειροκροτήσει μὲ ἐνθουσιασμὸ ὡς Ρενάτο («Χορός μετημφιεσμένων»), ὡς Σκάρπα («Τόσκα»), ὡς Ἐρρῖκο («Λουκία») κ.λ.π,

Καὶ πέρυσι ὁ κ. Πασχάλης εἶχε γοητεύσει τὸ Πατραϊκὸ κοινό. Μὰ ἐφέτος ἀπέσπασε τὴν ἀναγνώριση πρὸς τὸν ἄξιο καλλιτέχνη, ποὺ ὅσο περνάει ὁ καιρὸς γίνεται καὶ πιὸ ὁλοκληρωμένος.

Πωλοῦνται κατάστημα ψιλικῶν καὶ κουρεῖον, συνεχόμενα. Ἐξησφαλισμένα κέρδη καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας, λόγῳ ἀναχωρήσεως. Πληροφορίαι Ἰωάννην Γαλανόπουλον, Κολοκοτρώνη 47.

Δr ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ
ΙΑΤΡΟΣ—ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ERLANGEN
Τ. ἐσωτερικὸς βοηθὸς ἐπὶ τετραετίαν
Παθολογικῶν καὶ Καρδιολογικῶν Κλινικῶν
ERLANGEN & BIENNHΣ
Ἐγκατάστασις ἠλεκτροκαρδιογράφου κλπ,
Ὁδὸς Κανακάρη 146—Τηλέφωνον 28—41
ΠΑΤΡΑΙ

Ὁ Ὀδοντίατρος
ΣΤΑΜ. ΣΚΟΥΡΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΝΕΟΝ 36.89
Δέχεται εἰς τὸ νέον Ἰατρεῖον του Γεροκωστοπούλου 8, ἐναντι τοῦ παλαιοῦ, ὅπου τό πρώην Γραφεῖον Ἐργασίας.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΡΕΣΙΤΑΛ ΠΙΑΝΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΔΑΣΚΟΥΛΗ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Τὸ περασμένο Σαββατοκύριακο ἦρθε στὴν πόλη μας ὁ γνωστὸς Ἕλληνας πιανίστας κ. Γιῶργες Δασκούλης, προκειμένου νὰ κατατοπισθῆ σχετικὰ γιὰ τὶς δυνατότητες ὀργανώσεως ἑνὸς ἀτομικοῦ του ρεσιτὰλ στὴν Πάτρα.

Ὁ κ. Δασκούλης, ποὺ εἶνε καὶ ὀδοντίατρος, γεννήθηκε στὴν Αἴγυπτο καὶ ἡ κλίση γιὰ τὴ μουσικὴ ἐξεδηλώθηκε ὅταν ἦτανε πολὺ μικρός. Σὲ ἡλικία μόλις 7 χρόνων ἦταν ὁ καλύτερος μαθητὴς τοῦ μεγάλου Ἰταλοῦ καθηγητῆ Ροῦτα καὶ ἀργότερα ἐξακολούθησε τὶς σπουδές του (πιάνο) μὲ τὸν διάσημο καθηγητὴ Νικολόπουλο τοῦ Κονσερβατουὰρ Σαρβένκα. Σοβαρὲς σπουδὲς ἔκαμε καὶ στὸ Μοτσαρτέουμ τοῦ Σαλτβμπουργκ καὶ πῆρε καὶ δίπλωμα τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ πρῶτο βραβεῖο.

Ὁ κ. Δασκούλης ἔχει πραγματοποιήσει ἐπιτυχεῖς μέχρι τώρα ἐμφανίσεις στὴν Αὐστρία στὴν Αἴγυπτο, στὴ Γιουγκοσλαβία καὶ σὲ πολλὲς μεγάλες πόλεις τῆς Ἑλλάδας. Ἐφέτος θὰ ἐμφανισθῆ στὸ «Κεντρικὸ» στὴν Ἀθήνα σὲ ἀτομικὸ ρεσιτὰλ καὶ θὰ συμπράξει μαζὶ μὲ ξένους καλλιτέχνες σὲ ἄλλες ἐμφανίσεις. Ὁ Ἑλληνικὸς καὶ παγκόσμιος τύπος ἔχει ἀφιερώσει κολακευτικώτατα σχόλια διὰ τὸν κ. Δασκούλη, ποὺ χαρακτηρίζεται σὰν «μιὰ ἐξαιρετικὴ μουσικὴ φύσις» καὶ «σπάνια μουσικὴ ἰδιοσυγκρασία καὶ ἀκεραιότητα στὴ φαντασία».

Σίγουρα ἡ ἐμφάνιση τοῦ

Ὁ κ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΑΣΚΟΥΛΗΣ

κ. Δασκούλη στὴν Πάτρα θὰ σημειώσει ἕνα μουσικὸ γεγονὸς ἀπὸ τὰ σπάνια. Θὰ δοθῆ, ἄλλωστε, ἡ εὐκαιρία στὸ κοινὸ νὰ χειροκροτήσῃ τὸν ἄξιο καλλιτέχνη διεθνοῦς φήμης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

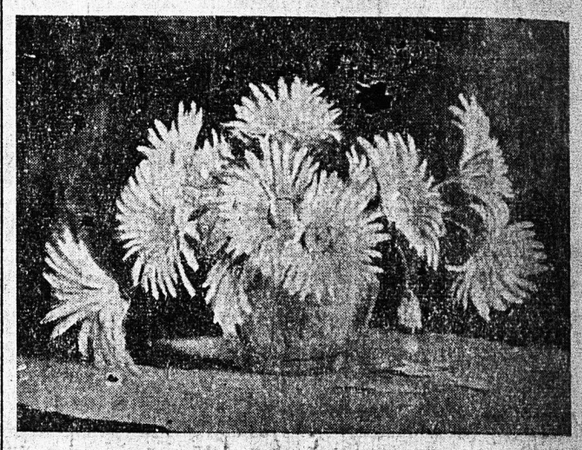

"ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ"

Ἐλαιογραφία ἀπὸ τὴν ἔκθεση ζωγραφικῆς τῆς Πατρινῆς ζωγράφου δ. ΜΑΓΔΑΣ ΚΟΥΝΟΥΣΟΥ, ποὺ θὰ στεγάζεται ἀπὸ αὔριο στὴν βιβλιοθήκη τῆς «Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας»

Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "ΚΡΙΚΟΥ"

ΕΝΑ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΠΟΔΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀρκετὲς φορὲς ἐδόθηκε στὴ στήλη αὐτὴ ἡ εὐκαιρία νὰ σημειώσει τὴν πολύτιμη συμβολὴ ποὺ προσφέρει στὴν πνευματικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ τὸ θαυμάσιο περιοδικὸ «Ὁ κρῖκος», ποὺ ἐκδίδεται στὸ Λονδῖνο μὲ ἱδρυτὴ καὶ ἀρχισυντάκτη τὸν κ. Γιάννη Χατζηπατέρα καὶ μὲ ἐκδότη καὶ διευθυντὴ τὸν κ. Λευτέρη Γιαλλοῦρο. Τελευταῖα οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ περιοδικοῦ ἤρχισαν μία ἀξιέπαινη προσπάθεια, τῆς ἐκδόσεως δηλαδὴ πολυσελίδων πανηγυρικῶν τευχῶν, ἀφιερωμένων στὶς μεγάλες ἑλληνικὲς παροικίες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ πρῶτο τῶν πανηγυρικῶν αὐτῶν τεχῶν εἶναι ἀφιερωμένο στὸν ἀπόδημο Ἑλληνισμὸ τῆς Ἀμερικῆς, πρόκειται δὲ γιὰ μιὰ πολυσέλιδη καὶ ἄρτια ἐπιμελημένη ἔκδοση, ποὺ περιέχει ἐκλεκτὲς συνεργασίες γύρω ἀπὸ ποικίλα πνευματικὰ κοινωνικὰ κλπ. ζητήματα, τὴ δράση τῶν ἑλληνικῶν ὀργανώσεων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ κυριώτερα παγκόσμια προβλήματα κλπ. Δημοσιεύονται μηνύματα καὶ σκέψεις τοῦ Ὑπουργοῦ Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Τσάτσου, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Μιχαήλ, τοῦ Ἕλληνα πρεσβευτὴ στὴν Οὐάσιγκτων κ. Γ. Μελᾶ, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κεντρώας καὶ Δυτ. Εὐρώπης κ. Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ μονίμου ἀντιπροσώπου στὸν Ο.Η.Ε. κ. Χρ. Ξανθοπούλου—Παλαμᾶ. Συνεργάζονται ἐπίσης οἱ Θ. Γιαννακούλης, Δ. Καλλίμαχος, Ἀνδρ. Μιχαλόπουλος, Κ. Ν. Χατζηπατέρας, Θ. Π. Θεοδωρίδης, Ἐμμ. Χατζημανουήλ, Γιάννης Ἀργ. Τοζῆς, Ἰωάν. Καβαρνός, Κων. Καβαρνός, Δημ. Μιχάλαρος, Ἰω. Ἀντωνόπουλος, Κίμων Α. Δούκας, Β. Καραμπᾶκος, Γιάννης Ἀδαμαντίου. Ζ. Γούγουτας, Κ. Τ. Καζαντζῆς. Ἡλ. Κούτσης, Γ. Λυδάκης, ὁ ἐπίσκοπος Νύσσης Γερμανός Πολυζωΐδης, Χρησίνα Σαβαλᾶ—Σαραντάκου, Πύρρος Ντέλλας, ὁ γνωστὸς Πώλ Νὸρ (Νῖκος Νικολαΐδης), Νικ. Ι. Ροζᾶκος, Ἄννα Ψωμιάδου — Χουρζαμένη. Ἀμαρέττα Ἰωακειμίδη κ. ἄ.

Ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον ἔχουν οἱ μελέτες τοῦ γνωστοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ τεχνοκρίτη καὶ διανοούμενου κ. Ἠλία Ζιώγας ποὺ παρουσιάζει τοὺς Ἑλληνοαμερικανοὺς ζωγράφους, γλῦπτες καὶ λογοτέχνες. Τέλος, στὸ θαυμάσιο αὐτὸ τεῦχος τοῦ «Κρίκου» δημοσιεύονται εἰκόνες, σχόλια καὶ ἀνταποκρίσεις γιὰ τὴν κίνηση τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ Ἀγγλία, Ἀμερική, Αἰθιοπία, Αὐστραλία, Αἴγυπτο, Βέλγιο, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Καναδᾶ, Λίβανο, Μαδαγασκάρη, Νότιο Ἀφρικὴ καὶ Περσία. (Ὁ «Κρίκος» κυκλοφορεῖ στὴν Ἑλλάδα ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας»—Ἀκομινάτου 12, Ἀθήνα).

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Νοεμβρίου τοῦ μοναδικοῦ στὴν Ἑλλάδα περιοδικοῦ «Ἱστορία καὶ Ζωὴ» ποὺ δημοσιεύει ἀποκλειστικὰ ἱστορικὰ θέματα. Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα τοῦ νέου τεύχους σημειώνουμε: Ἀλκιβιάδης τοῦ Πλουτάρχου, ὁ Ὑμηττός μας καὶ ἡ ἱστορία του, ὁ 4ος γάμος τοῦ Λέοντος Σοφοῦ, ἡ ἀντεπίθεσις τῆς Φούρκας, ὁ ὠραῖος θάνατος τοῦ Λορ. Μαβίλη, ἡ 1η Νοεμβρίου 1920, Παναγιωτάκης Νικούσιος, δίπλωμάτης τοῦ Σουλτάνου, ἡ Κορέα καὶ ὁ πόλεμός της ἀπὸ σκοπιᾶς ἑλληνικῆς, τὰ ἱστορικὰ ναυάγια καὶ οἱ ἀμύθητοι θησαυροί τους, ἡ Ἀθήνα περιμένει τὸν κομήτη τοῦ Χάλλεϋ, ἡ μαρτυρικὴ Κορυτσά, ἡ Ὀμόνοια καὶ τὰ βάσανά της, ὁ Λίνκολν βγαίνει πρόεδρος, ἡ ἱστορία τοῦ Ἥντεν κλπ.

ΛΙΛΙΚΑΣ ΤΑΒΕΡΝΑΡΗ

"ΠΕΡΑΣΤΙΚΕ ΣΕ ΧΑΙΡΕΤΩ"

Σίγουρα τὰ κείμενα τοῦ Καβάφη ἔχουν ἐπηρεάσει καὶ τὴν ἔκφραση καὶ τὰ ψυχικὰ βιώματα τῶν ποιημάτων τῆς κ. Λιλίκας Ταβερνάρη. Τοῦτη τὴν ἐπίδραση τὴν αἰσθάνεται κανεὶς διάχυτα ξαπλωμένη σ' ὁλόκληρη τὴ συλλογὴ τῆς «Περαστικὲ σὲ χαιρετῶ», ποὺ τυπώθηκε μέσα στὸ 1956 στὴν Ἀλεξάνδρεια καὶ κυκλοφορεῖ ἀπ' τὸ «Πρακτορεῖο Πνευματικῆς Συνεργασίας» (Ἀκομινάτου 12 Ἀθήνα).

Ἀναμφισβήτητα ἡ κ. Ταβερνάρη γράφει πάνου σὲ πρωτότυπα μοτίβα κι' ἡ ἔμπνευσή της ξεκινάει ἀπὸ πολὺ μακριά. πασχίζοντας ὅμως νὰ συνταιριάσει τὰ βήματά της στὸ ρυθμὸ τοῦ σύγχρονου καιροῦ. Ἀρκετὲς φορὲς ξεπηδάει ἀπὸ μέσα της σὰν ἀδιόρατη αἴσθηση μιὰ περιπαιχτικὴ διάθεση γιὰ τὰ γύρω της, μὰ ἡ ἀγωνία καὶ μιὰ φιλάργυρα φυλακισμένη στὴν ψυχή της χίμαιρα προβάλλουν ἀσίγαστα τὸ καταθλιπτικό τους βάρος.

Καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια! Κυρίως ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἔτσι ὅπως δημιούργησαν τὴν πόλη αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ ἐπιταγὴ κι' ἡ φαντασία τοῦ κάθε ἀνθρώπου, κατέχει κι' αἰχμαλωτίζει ὁλοκληρωτικὰ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν μνήμη τῆς ποιήτριας.

Ἡ ποίηση τῆς κ. Ταβερνάρη ἔχει μιὰ «γυμνὴ» ὀμορφιὰ καὶ ἐλάχιστα συντροφεύει αἰσθητικὰ τὸν ἄνθρωπο ἔξω ἀπ' τὴ διαίσθηση. Γιὰ τοῦτο ἀκριβῶς τὸ λόγο κι' ὅλη της ἡ ἐσώτερη ἐπικοινωνία μὲ τὸν ἀναγνώστη συγκρατιέται ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τοῦ τελευταίου ν' ἀνακαλύψει τὰ προτερήματά της.

Ν. Π.